

Sandefjord, 17.september 2013: Vedtak i sak 250-2012.

Klager: NN

Innklaget: Lindorff AS, Postboks 715, 5020 Bergen.

Saken gjelder: Om nemndas kompetanse. Om klager i tide har fremmet innsigelse han burde fått vurdert før inkasso ble iverksatt.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder opprinnelig et overtrekk av en kontokreditt i XX.

2. Saksforholdet

Fordringshaver varslet i betalingspåminnelse 04.06.10 om at kontoen var overtrukket og at forholdet måtte bringes i orden snarest, og senest innen 14 dager fra brevets dato. Overtrekket ble inkassovarslet av banken 21.06.10, før saken ble oversendt innklagede for innfordring. Innklagede sendte 22.07.10 betalingsoppfordring på overtrekket og uttalte samtidig i brevet at dersom innbetaling ikke ble foretatt innen fristen, var avtalen å anse som vesentlig misligholdt og forfalt til betaling i sin helhet.

Etter telefon fra klager 03.08.10 ble oversikt over saken sendt klager på e-post. Det ble vist til at hans alt-i-ett konto pr dato sto med en saldo over bevilget kredittgrense. Klager ble oppfordret til å betale kr 4 000 senest 07.08.10.

Grunnet manglende betaling ble hele saldoen inkassovarslet 26.08.10. Betalingsoppfordring ble sendt 27.08.10. Det var kontakt mellom partene på e-post 28.10.10.

Da det fortsatt ikke ble innbetalt noe, ble forliksklage tatt ut mot klager 21.10.10, men grunnet adresseproblemer ble ikke klagen forkynt før i oktober 2011. Klager ba forliksrådet vurdere rettsgrunlaget for stevningen og ba om en snarlig bekreftelse på at meldingen var mottatt, samt at han ønsket opplyst «hva de akter å foreta dem i denne saken – etter å ha mottatt fakta i saken». Forliksrådet oversendte kopi av all kommunikasjon med klager til innklagede 07.10.11.

Kravet, inklusive omkostninger ble betalt 16.11.11. Betalingen skal ha blitt foretatt av sønnens samboer, som i følge klager hadde fullmakt til å handle på hans vegne da han var ute av stand til å ivareta sine interesser. Forliksklagen ble etter dette trukket og forliksrådet hevet saken uten realitetsdrøftelse.

Klager fremsatte skriftlig klage til Inkassoklagenemnda i e-post 04.12.12. Det ble anført at fordringshaver og innklagede har handlet i strid med god inkassoskikk da de sendte saken til rettslig inkasso til mens han lå på sykehus med alvorlig sykdom. Vedlagt klagen lå opprinnelig henvendelse til Finanstilsynet, samt e-postkorrespondanse med sønnens samboer, fordringshaver og innklagede.

Klagen ble oversendt innklagede som i sitt tilsvarende redegjorde for saksgang og behandling av saken. Innklagede la til grunn at sykdomstilfellet var påberopt som force majeure eller lignende sterk unnskyldningsgrunn og ba om at klager i større grad dokumenterte det anførte sykehusopphold, og da særlig perioden for innleggelse på sykehus.

Innklagede ble tilskrevet av sekretariatet og oppfordret til å dokumentere det anførte sykehusopphold. Frist for innsendelse av slik dokumentasjon ble satt en måned fram i tid, nærmere bestemt til 08.03.13. Da tilbakemelding ikke var mottatt nærmere to måneder senere, ble klager kontaktet på e-post. Klager bekreftet i e-post to dager senere at brevet med oppfordring om å fremlegge dokumentasjon var mottatt, og at han ville imøtekomme kravet om dokumentasjon. Etter først å ha oversendt legeerklæring på gresk, ble oversatt legeerklæring, datert 22.12.11, oversendt Inkassoklagenemndas sekretariat 01.07.13.

Legeerklæringen ble oversendt innklagede, som foretok en ny totalvurdering av saken.

I brev 23.08.13 opprettholdt innklagede kravet på de utenrettslige inkassoomkostningene. Innklagede mente at det ikke var sannsynliggjort at klager var i force majeure eller liknende situasjon, fra inkassoomkostningene påløp sommeren 2010 til kravet ble betalt 16.11.11.

Klager bekreftet deretter å ha mottatt innklagedes redegjørelse av 23.08.13.

3. Partene anfører

Klager anfører at innklagede har handlet i strid med god inkassoskikk da de etter oppdrag fra XX igangsatte rettslig inkasso mens han lå på generalhospitalet i hovedstaden på Kypros og svedde mellom liv og død i seks uker grunnet alvorlig sykdom og etterfølgende lang rehabiliteringsperiode med totalt skrive- og leseforbud i mange måneder.

Det anføres at fordringshaver og innklagede har handlet i strid med gjeldende rett. Et godt bevis er at YY sparebank og ZZ og deres inkassoselskaper – i helt like saker – har trukket tilbake alle utgifter i forbindelse med inkasso inkludert inkassosalær og liknende utgifter.

Klager krever at fordringshaver og innklagede trekker alle omkostninger i forbindelse med inkasso, inkludert inkassogebyr.

Innklagede anfører at rettslig inkasso ble iverksatt da det ikke kom noen henvendelser fra klager, etter at han i telefonsamtale fikk råd om å sende søknad om å stille saken iveri på grunn av sykdom. Kravet inkludert omkostninger ble betalt 16.11.11 og forliksklagen ble da trukket umiddelbart.

Det anføres at det ikke er sannsynliggjort at klager var i force majeure eller liknende situasjon fra inkassoomkostningene påløp sommeren 2010 til kravet ble betalt 16.11.11. Det gikk ca. 2 måneder fra klager ble utskrevet fra sykehuset til klager misligholdt kontoavtalen og ca. 3,5 måneder før innklagede mottok inkassooppdraget. Rettslig inkasso ble iverksatt ca. 6,5 måneder etter utskrivelsen. Klager har i sin klage fremlagt kopi av korrespondanse han i juli 2010 hadde med AP, der han i e-post 08.07.10 blant annet skriver «I am finally back on-line, but I have 1000 unanswered messages and letters». Dette tyder på at klager 2 uker før Lindorff mottok inkassooppdraget, igjen var i aktivitet. Kreditor leverer banktjenester via internett og det skulle ikke være særlig krevende for klager å logge seg på nettbanken og bringe dette i orden, både før og etter at Lindorff ble engasjert i saken. Klager har heller ikke kontaktet banken på annen måte i denne perioden.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 09.09.13. Vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Det følger av inkassoloven § 22 tredje ledd at skyldner kan kreve nemndsbehandling av enhver tvist der nemnda er kompetent, hvis skyldneren har saklig interesse i å få nemndas uttalelse i saken.

Inkassoklagenemnda har først vurdert om den er kompetent til å behandle klagen, i det det fremgår av sakens dokumenter at det var tatt ut forliksklage i saken. Det følger av nemndavtalen punkt 5.9 at en klage skal avvises (ikke realitetsbehandles) dersom saken er eller har vært til behandling i domstolene. Forliksrådet regnes i denne sammenheng som en domstol, idet det har domskompetanse i denne type saker.

Nemnda legger til grunn at forliksrådet hevet saken på innklagedes begjæring, uten at den var realitetsbehandlet. Slik nemnda ser det, er saken da ikke å anse som rettslig behandlet. Nemnda anser seg derfor kompetent til å behandle saken.

I nærværende sak er klagers innsigelse at han på grunn av alvorlig sykdom var ute av stand til å ivareta sine egne interesser.

Inkassoloven gjelder inndriving av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I slike saker tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Skyldnerens plikt til å betale inkassokostnadene etter § 17 er en erstatningsregel, og det er i forarbeidene, Ot.prp. nr. 2 (1987-88) på side 120, forutsatt at erstatningsplikten er objektiv. Etter nemndas mening må det objektive ansvaret forstås med den begrensning at det ikke gjelder ved force majeure eller lignende sterke unnskyldningsgrunner.

Nemnda legger til grunn at misligholdet oppsto sommeren 2010, og at klager gjennom flere brev ble varslet om overtrekk, manglende betaling, oppsigelse og iverksetting av inkasso. Forliksklage ble tatt ut 21.10.10, etter at inkasso var iverksatt for overtrekket 22.07.10 og for hele kreditten 27.08.10.

Fremlagt «MEDICAL CERTIFICATE» viser at klager ble overført til Nicosia General Hospital og var innlagt der i perioden 11.03.10 til 06.04.10. Etter kontroll med CT 21.04.10 skal han ikke ha vært i kontakt med hospitalet «most probably due to his departure to his country». Nemnda legger etter dette til grunn at den rettslige innfordring ble iverksatt mer enn 6 måneder etter at klager var skrevet ut av sykehuset.

Inkassoklagenemnda er av den klare oppfatning at forholdet i denne saken ikke faller inn under begrepet «force majeure» eller liknende sterk unnskyldningsgrunn. Det er lagt vekt på at uttrykket må forstås som en rett til å bli helt fritatt for plikten til å oppfylle eller i alle fall retten til utsettelse med å oppfylle en forpliktelse på grunn av uforutsette og uavvendelige begivenheter. Nemnda legger til grunn at klager utvilsomt har vært alvorlig syk, og at han i den perioden han var innlagt på sykehuset, sannsynligvis var i en slik tilstand at læren om force majeure kunne komme til anvendelse. Imidlertid kan nemnda ikke se at klager har sannsynliggjort at hans sykdom etter 21.04.10 kan være en slik sterk unnskyldningsgrunn. I rettspraksis er det lagt vekt på at den som rammes av force majeure må varsle den annen part om dette innen rimelig tid. Det kreves ofte at slikt varsel også skal gis når force majeure-situasjonen opphører. Unnlatt varsel kan føre til erstatningsansvar eller at den forpliktete mister retten til å påberope seg force majeure. Nemnda har vektlagt at kravet er korrekt varslet, noe klager heller ikke har bestridt, og at han i sin første henvendelse i saken 03.08.10 ikke nevnte noe om at han på grunn av sykdom var ute av stand til å gjøre opp for seg. Nemnda har videre lagt til grunn at hele beløpet, også kravet på de utenrettslige inkassoomkostningene, ble betalt uten forbehold 16.11.11. At kravet ikke ble betalt av innklagede selv, men av hans fullmektig, kan ikke tillegges vekt, i det man som fullmaktsgiver er ansvarlig for fullmektigens handlinger. Endelig bemerkes at forholdet først ble påklaget mer enn to år etter at kostnadene påløp og mer enn ett år etter at de ble betalt, hvilket anses å være for sent.

Klagen har etter dette ikke ført frem, og klager plikter å erstatte fordringshavers inkassoomkostninger.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klager gis ikke medhold og har ikke krav på tilbakebetaling av inkassokostnadene.

Rune Jensen

Leder Inkassoklagenemnda